

ייעוץ פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת פנחס
שנת תשע"ג

[עיי' שיחות הר"ן סי' רמ"ד, ועי' לקמן מכתב רכ"ד 'באמת אי אפשר בשום אופן שידע האדם בחייו היכן הוא אוהו, כאשר שמעת בשמו ז"ל, כי בזה תלוי הבחירה" ע"כ, ועיי' ליקו"ה יור"ד הל' שבעות ה"ב אות י"ז בזה"ל, וזה מעיקרי הנסיונות שלו מה שאינו יודע היכן הוא עומד ואוחו, כי אם היה רואה ויודע מה שזוכה גם עתה ע"י כל תנועה והעתקה שמנתק עצמו מרע לטוב אפילו תנועה בעלמא, בוודאי היה רץ בכל כוחו לעבודת ה' ולתורתו, והיה צדיק גמור ע"כ.]

ובליקוטי הלכות (הל' בה"פ ה"ה אות א) וז"ל: הכלל שהאדם צריך להשתדל כל ימיו לבקש ולהפש מאד מאד אחר אבידותיו, כי זה עיקר התשובה, ואם יבקש ויחפש היטב בוודאי ימצא, ואפילו בעת שאינו זוכה להמצוא עדיין, אף על פי על ידי כל יגיעה וחיפוש כבר מצא הרבה, כי אין שום יגיעה ובקשה נאבד כלל, ובוודאי מצא מה שמצא על ידי כל דיבור ודיבור ועל ידי כל יגיעה וחיפוש, כי לית רעותא טבא דאיתאבד. וזה שאמרו רבותינו ז"ל יגעתי ומצאתי תאמין וכו'. ולכאורה אינו מובן מהו הענין תאמין, הלא יכולים לראות אם מצא אם לאו. אך באמת מבואר היטב, כי אפילו אם עדיין אין רואים מה שמצא, ונדמה לו שעדיין לא מצא כלום, ועדיין הוא רחוק מהשם יתברך במקום ח"ו, אף על פי כן צריכין להאמין באמונה שלימה שבוודאי מצא על ידי היגיעה בעצמה, ועל כן יגעתי ומצאת תאמין, תאמין בוודאי, כי צריכין להאמין שבוודאי מוצאים על ידי היגיעה אף על פי שעדיין אין רואים מה שמצאין עכ"ל, ועיי' בהלכה הנ"ל, שמוהרנ"ת מאריך שם בכמה דברים שזכר במכתב הזה.]

ועל פי דרך זה, שאנו קוראין את כל היגיעות והעבודות בתורה ותפלה, בפרט בשיחות לפניו יתברך, הכל אנו קוראין עתה בשם "בקשה וחיפוש", וכן על פי רוב מבקשין ומחפשין על ידי רצון ותשוקה וגעגועים וכו' [עיי' ליקו"מ ח"ב סי' י"ב עה"פ איה מקום כבודו], על ידי זה אתם יכולים להתחזק הרבה בכל עת איך שהוא, כי אתם מחויבים אף על פי כן לבקש ולחפש יותר, כמו המחפש אחר אבידות בגשמיות, שבוודאי אינו מוצא בפעם אחד, בפרט אבידות כאלו, שצריכין לבלות כל ימיו לבקש ולחפשם, בפרט שאנו מאמינים באמת שאין היגיעה לריק ח"ו, כי מה שמרויחין על ידי היגיעה והחיפוש לבד, אפילו כל זמן שאין מוצאין, הוא רווח בלי שיעור, יותר מכל הון דעלמא, עין לא ראתה וכו' [עיי' ליקו"מ ח"ב סי' נ"ה רווח עולם הזה אין לשער, דהיינו מה שאדם יכול להרויח בזה העולם, ואין צריך על זה הוצאות משלו שיקראין אוי"ש-לאג, רק ממה שהכין לפניו הבורא יתברך, יכול להרויח ידו ולהרויח הרבה מאוד, עין לא ראתה עכ"ל], מכל שכן שאנו בטוחים שבוודאי נזכה למצוא הכל, סוף כל סוף אם נזכה להתחזק ולבקש ולחפש תמיד וכנ"ל. ובענין הנ"ל כלולים כל הכוונות של פסח ופרשת החדש [עיי' כל זה באריכות בליקו"ה הל' ברכת הפירות ה"ה הנ"ל אות ג', וזה בחינת מצוות זכירת מעשה עמלק וכו'. ושם באות ה' וזה בחינת פסח שהוא יציאת מצרים עיי' באריכות גדול דברים נפלאים ונוראים], ועתה שוש תשיש בה' שזכינו לשמוע דברים נוראים כאלה.

ויתר מזה אי אפשר להאריך כמה אנו צריכים לשמוח, כשזכינו שמחיינו אותנו בשבעה משיבי טעם כאלה, וששון ושמחה תשיג עד שתחטוף גם היגון ואנחה לתוך השמחה בעל כרחם [ליקו"מ ח"ב סי' כ"ג], כי בכל מה שיוכלו להחליש דעתך באיזה עצבות ח"ו, תאמר אדרבה זהו שמחתי, שאיש כמוני אף על פי כן אני יודע מנפלאות כאלה, מנעימות בימינו נצח כאלה, ואם אני גרוע עוד יותר ויותר, אדרבה ראוי לי לשמוח עוד יותר ויותר, שאף על פי כן זיכנו השם יתברך להשען על צדיק קדוש כזה, אשר גילה נוראות כאלה.

והלא אי אפשר להכחיש שאף על פי כן אני יודע המעשה של ר' אליעזר ור' יהושע [ליקו"מ ח"ב סי' ז'], וגם אני יודע התורה של הניגון מע"ב נימין [שם סי' ח'], וגם המעשה של השבעה בעטלירש [סיפומ"ע מעשה הי"א] וכו', מה נדבר מה נשיב לה' כל תגמולוהי עלינו, ומחמת היתירא, גם אני צריך לנסוע על החתונה אי"ה בשבוע הזאת [מוהרנ"ת נסע לעיר נעמרוב על חתונה שהתקיימה לפני פסח, כמ"ש מכתב ע"ב], אי אפשר להאריך יותר.

ויערב לכם שמחת החג הקדוש, ותזכו להזהר ממשוהו חמץ בגשמיות ורוחניות, ולהרגיש שמחת ודביקות ההלל הקדוש של פסח, ונשגבות נעימות קדושת הסדר של פסח, נגילה ונשמחה בישועתו.

נתן מברסלב

סימן ע"ב

ברוך השם, יום ה' מצורע, תקצ"ב

אהובי בני חביבי, בשעה זאת באתי מנעמריב משמחת הנשואין תהלה לאל [עיי' לעיל סוף מכתב ע"א], וברוך השם, הכל על נכון מעם ה', וימין ה' רוממה לעולם כאשר אספר לך אי"ה בבואך לפה אי"ה, ואין כעת פנאי להאריך כלל, אך מחמת שנסעתי לפה עם מוסר כתב זה בעל העגלה מקהלתכם, אמרתי לא אמנע לדרוש בשלומך הטוב, כי ידעתי עוצם תשוקתך לראות מכתבי תמיד.

המשך בדף 4

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהר"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבעות

מאמר ו':

פני משיח צדקינו

יש צדיקים גנוזים, והם יודעים פנים בתורה, אך הם צריכים להעלים תורתם, וכמו שמספרין מעשה מהבעל שם טוב עם הדרשן (הובא בספר חיי מוהר"ן סי' נ"ב).

וגם אצלו יש לפעמים שיודע תורה שיש לה פנים דהיינו פנים בתורה, והוא צריך להעלימה, ואינו אומר. ולפעמים אינו כותבה כלל, ולפעמים כותבה ואחר כך שורפה. ובאמת אם היתה נכתבת, היה מזה ספר, והיה בא בתוך העולם. וגם יש בהם שמות, בחינת שמי שנכתב בקדושה (שבת קמ"ו. סוכה נ"ג. נדרים ס"ו. מכות י"א). אך העולם מקלקלין זאת וצריכין להעלימה ולשורפה. אבל הוא טובה להעולם, מה שנעלם ונשרף תורות וספרים הללו.

כי בוודאי הצדיקים הגדולים הקדמונים תנאים ואמוראים וכיוצא בהם, עשו ספרים הרבה, אך נאבדו. אך הוא טובה להעולם, כי אם לא היה זאת, לא היה אפשר לנו כלל להתקרב להשם יתברך. כי יש הרבה ספרי מינין שאם היו חס ושלום מתפשטין בעולם, לא היה אפשר כלל להתקרב להשם יתברך. כי ירבעם בן נכט שעשה שני עגלי זהב ואמר (מל"א, יב, כח) הִנֵּה אֱלֹקֵיךָ יִשְׂרָאֵל וכו', והטעה כל ישראל אחריהם. היעלה על הדעת, שהטעה עם רב בשמות כזה לעבוד עגלים. אך בוודאי היה בזה חכמות גדולות מאד מאד של אפיקורסות, ואם היה חס ושלום חס ושלום רחמנא ליצלן נמצא עתה דף אחד מספרים הללו חס ושלום, היו מתרחקים מאד מהשם יתברך, ולא היה אפשר להתקרב אליו יתברך כלל. ובשביל זה, הוא טובה מה שנתעלמין ונשרפין הספרים הקדושים הנ"ל.

כי הספר הוא בחינת שם ה', בבחינת (משלי י, י) מִגְדֵּל עוֹן שֵׁם ה' בּוֹ יִרוֹץ צְדִיק וְנִשְׁגָּב, ואיתא בזהר (ח"א דל"ז ע"ב) שם ה' דא ספר, כי ספר במספר שם כמו בא (זח"ב ד"ר ע"א. שער מאמרי רשב"י פ' וקהל, וספר עשרה מאמרות חקור דין ח"ב פי"ג).

[המשך המאמר]

[המשך המאמר]

אך על ידי שמקשרין פנימיות המחשבה אל התורה, מקבלת כח לעלות כנ"ל, ואזי נעשית מלחמה, כי צריך ללחום עמהם להוציא הניצוצות מהם.

וזה פירוש (דברים כא, י) כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה וכו'. כי תצא, זה בחינת משא ומתן, בחינת (דברים לג, יח) שְׁמַח זְבוּלוֹן בְּצִאתְךָ וכו', כי משא ומתן נקרא בחינת צאתך, כי אף על פי שזבולון ויששכר שוים, מחמת שזבולון היה מספיק ליששכר, ונאמר עליו שמח זבולון, על כל זה נקרא צאתך, ויששכר אֶהְלִיךָ, כי אף על פי כן עבודת התורה היא פנימיות יותר, והיא למעלה מעבודת המשא ומתן. אף על פי שגם המשא ומתן היא עבודה גדולה, כי הוא מספיק את התלמיד חכם, ונאמר עליו שמח זבולון, על כל זה נקרא צאתך נגד עבודת התורה שהיא בחינת יששכר באהליך, כי אף על פי כן עבודת התורה למעלה יותר.

וכן כל מדריגה ומדריגה נגד המדריגה שלמעלה ממנה, נקראת המדריגה שלמטה צאתך נגד המדריגה שלמעלה, שהיא נקראת אהליך. ואפילו מי שעובד השם יתברך בדביקות, עם כל זה נגד המדריגה שלמעלה ממנה עוד, נקרא אפילו דביקות בחינת צאתך.

וזהו פ' תצא, היינו בחינת משא ומתן כנ"ל, וזהו למלחמה על אויביך, כי אז הוא שעת מלחמה עם האויבים כנ"ל, כי צריך לברר ולהעלות הניצוצות מהם כנ"ל, וזהו ונתנו ה' אלקיך בְּיָדֶיךָ, זה בחינת אמונה, כמו שכתוב (שמות יז, יב) וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה, כי על ידי אמונה מעלין הניצוצות כנ"ל. וזהו וְשָׁבִית שְׁבִי, זה בחינת התורה, כמו שכתוב (תהלים סח, יט) עָלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי כנ"ל.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ר"פ)

מדברי הר"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...ובכל תקוותינו וישועתינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמוה אף ויכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

פ"ן

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

ראה זה חדש, כבר היה לעולמים !

ואף החת"ס (דרשות ח"ב שצ"ח). כתב על איזה דבר מהרמב"ם, ואע"ג דנפיק מפומיה דגברא רבא הבל הוא ע"כ, והולך בדרך הרמב"ן שכתב (בראשית י"ח) על ענין שמביא הרמב"ם, לא ידעתי למה היה צולע על ירכו בהקיץ, ולמה אמר וכו', אלה דברים סותרים הכתוב, אסור לשומעם אף כי להאמין בהם.

וכן בביאור הגר"א (יור"ד סי' קע"ט ס"ק י"ג) כתב על הרמב"ם, הוא נמשך אחר הפלוספיא, אבל כבר הכו אותו על קדקדו, והפלוספיא הטנו ברוב לקחה, וח"ו איני מאמין בהם, ולא מהם ולא מהמונם.

וכדאי להעתיק דברי הרה"ק בעל התניא באגרותיו (אגרות קודש מכתב ל"ד) בענין המחלוקת מהגר"א על החסידים וז"ל, ואודות השריפה אשר שרפו ספר הידוע (הוא ספר צוואת הריב"ש), לא לכם לריב את ריב הבעש"ט וצלה"ה ולעורר מדנים ח"ו, ובעיניכם זה דבר חדש, אך כבר היה לעולמים, זכרו ימות עולם, כי מי לנו גדול ממשו בדורו, ה"ה הרמב"ם ז"ל, אשר בארצו בספר גדל בשם טוב, הלוח וגדל מאד, עד שבחיו היו אומרים בנוסח הקדיש בחיכון וביומיכון וכחיי מרנא ורבנא משה, מפני שראו כבודו וקדושתו וחסידותו, אך בארצות הרחוקות אשר לא שמעו ולא ראו את כבודו, החזיקוהו למין וכופר בתורה"ק, ושרפו ספריו בחובות קריה, על פי חכמים גדולים בעיניהם שקראו מש"כ בהלכות תשובה, ולא עלתה על דעתם לתלות בקוצר ידיעתם והבנתם בדברי קדשו, אך כאשר חלפו ועברו ימים רבים, וגם שנאתם וכו' (לשה"כ (קהלת ט') גם שנאתם גם קנאתם כבר אבדה, וחלק אין להם עוד לעולם), ותצמח אמת מארץ, וידעו כל ישראל, כי משה ותורתו אמת, וכה יהיה לנו בב"א ע"כ.

רצון יראיו יעשה !

וכמה היטיב לדבר בזה קדוש ה' מורינו ורבינו מהר"י ט"ב זצוקלה"ה, וכדרכו בקודש במילים ספורים כלל יסודות חזקים בענין המחלוקת על הרמב"ם מבני דורו הגאונים הקדושים, וכתב על זה שאלו ואלו דברי אלהים חיים, ולאמיתו של דבר ה" נצרך דברי הרמב"ם וגם דברי מחלוקת עליו, ושפר קדמי להעתיק כי הרבה הלכתא גבורתא יכולים ללמוד הימנו וז"ל: ידוע שהיה כמה מגדולי הראשונים כמו רבינו יונה ז"ל וחביריו כשראו שרבים נכשלו בחקירת האמונה האמיתי על ידי שלמדו בספר "המורה" להרמב"ם ז"ל, דנו לשרוף את ספר המורה.

אולם באמת אז כשרפו את הספר אז דייקא נתקיים בזה רצונו של הרמב"ם ז"ל, כי הרמב"ם ז"ל בעצמו כותב בהקדמת ספר המורה שאף שאפשר שהספר יזיק לעשרת אלפים שוטים, מ"מ כיון שיועיל לחכם אחד הכל כדאי כמ"ש בלשונו כשיאות לאחד מעולה, ולא יאות לעשרת אלפים סכלים, אני בוחר לאומרו לעצמי ולא ארגיש בגנות העם הרב ההוא וארצה להציל המעולה האחד וכו' עכ"ל (ועיין הקדמת עה"ג ועה"ת דף י'). אולם בוודאי סוף כל סוף הוה ליה להרמב"ם צער גדול מזה כי יזיק לעשרת אלפים שוטים, אבל עכ"ז בחר יותר בתועלת החכמים, אולם ע"י שאלו הראשונים שרפו את הספר לפני ראות עיני העולם, זהו הועיל שלא יזיק הספר לאלה השוטים, כי לא ילמדו עוד בזה הספר כי ראו ששרפו הרבנים מורי דרך את ספרו, אולם אותם החכמים השלימים באמונתם שראוי להם ללמוד אותה, המה ילמדו ויהי להם לתועלת. נמצא שעל ידי ששרפו את ספר המורה בזה נשלמה בשלימות כוונת הרמב"ם במה שחיבר את ספרו מורה נבוכים להועיל לאותן הראויים לזה (ועיין בדברי יואל על סוכות דף שמ"ז), עכ"ל.

ושוש תשיש ותגיל בשמחת החג הקדוש הבאה עלינו לטובה, ותראה לזרו עצמך לשלוח היין וכו' בוריוות על ידי מוקדם [עיי' מכתב ע"ג שר' יצחק שלח יין לאביו מוהרנ"ת ז"ל]. ותכתוב לי תשובה ברורה על כל מה שכתבתי לך, ואם אפשר שתשתדל שיגיע לי אגרת מר' נחמן נכד אדומו"ר ז"ל [ר' נחמן בן הר"ר זלמן חתן רביז"ל, והרבנית מרת חיה ז"ל בת רביז"ל, דר בטולטשין] מה טוב.

יתר מזה חיים ושלום וששון ושמחה, כי בקרוב נזכה לאכול מזונא דנשמאתא מזון שהמלאכים נוזנין ממנו, והשי"ת יהיה בעזרינו לבער החמץ כראוי, ולזכות לצאת מחמץ למצה ממות לחיים מעצבות לשמחה וכו' [עיי' ליקו"מ ח"א סי' ה].

נתן מברסלב

סימן ע"ג

בעזרת השם יתברך, יום ה' אחרי, תקצ"ב

שלום לאהובי בני חביבי מו"ה יצחק נ"י

מכתבך קבלתי עם היין גפן [לעיל מכתב ע"ב כתוב 'ותראה לזרו עצמך לשלוח היין וכו' בוריוות על ידי מוקדם']. ישלם ה' פעלך ותהי משכורתך שלימה מאת ה', ותזכה לשמוח בשמחת החג, ולהזהר ממשוהו חמץ בגשמיות ורוחניות. ומחמת הטירדא אי אפשר להאריך יותר, ועוד חזון להרחיב הדיבור אם ירצה ה'.

ושלום וחיים ושמחה. ותזכור הדברים שכתבתי כבר ויערב לך לעד.

דברי אביך המצפה לישועה.

נתן מברסלב

ושלום לכל אנ"ש באהבה.

ושלום להאברך מו"ה יעקב נ"י [ר' יעקב מטולטשין, מתלמידי מוהרנ"ת, סבל הרבה התנגדות ממשפחתו בענין להתקרב לדרכי רביז"ל].

מכתבו קבלתי, אף על פי שכותב מרירות לבו, עם כל זה נהנתי ממכתבו אשר תהלה לאל כבר נכנס בלבו כמה דיבורים מספרי אדומו"ר ז"ל, אשר בשביל זה לבד כדאי לסבול שבירת מניעות אלפים משהיה. קויתי לה' שסוף כל סוף יפעלו דבריו הק' אצליכם, מה שהם צריכין לפעול, רק חזקו ואמצו מאד מאד בכל יום מחדש ואל יבהלו אתכם רעיוניכם וכו' כי ברוב חלומות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא [קהלת ה, ו]. עיי' בפירוש רש"י שם [ז"ל רש"י: כי ברוב חלומות וגו'. אשר כל מה שיאמרו לך חלומות ונביא הבל ודברים הרבה לפרוש מאת המקום: כי את האלהים ירא. הרי כי משמש בלשון אלא, אל תשמע אל החלומות, אלא את האלהים ירא עכ"ל רש"י]. דהיינו שכל המחשבות רעות ורעיונים רעים המבהילים את האדם, על כולם צריכין לזכור בו יתברך ולהתיירא ממנו יתברך, כי סוף כל סוף מה יהיה ממנו, ובוודאי כל מה שיחטוף מזה העולם איזה טוב, יהיה לו שלל גדול בסוף כי יבא עתו.

בפרט שתהלה לאל יש לנו כתפים רחבים על מי לסמוך, יש ויש בעזרת השם יתברך, רק לאחזו עצמו בשתי ידיים ובכל כחו בנקודת האמת, ודי בזה כעת.

וששון ושמחה ישיגו ולהפוך כל היגון ואנחה לשמחה [ליקו"מ ח"ב סי' כ"ג], אשר זכינו בדורות האלה להתגלות נוראות כאלה, שהצדיק האמת יכול לכפר עוונות על ידי שתיית יין, כמ"ש [במדבר יד, ט] ויאמר ה' סלחתי כדברך וכו' [ליקו"מ ח"א סי' קע"ז], ובוודאי מצוות שתיית יין של ד' כוסות בפסח נוגע לענין זה, ימלא פי תהלת ה' אשר זכיתי לשמוע זאת, ולהדפיסו, עד שחזר האור אצלי [עיי' ליקו"מ ח"א סי' קפ"ד כשאחד מדבר עם חבריו ביראת שמים נעשה אור ישר ואור חזר עיי"ש, ועיי' שיחות הר"ן סי' צ"ט] לחזור ולקבל מתלמידי, שיוכירוני נפלאות ה' בכל פעם אשר שמעה אזני ותבן לה, כי לא דבר רק הוא כל דיבור ודיבור שזכינו לשמוע ממנו ז"ל הנאמרים בספריו הקדושים, אשרי השם לבו עליהם, שימו לבכם היטב לדבריו הקדושים הנפלאים והנוראים אשר לא נשמע כזאת וכו'.

דברי אוהבכם [ברפוס ישן כתוב: אוהבם] באמת לנצח

נתן מברסלב

כוונת ההערות והציגונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימייל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוק, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לכתוב מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגיע לו העט סופר על יד האימנעל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפעקס: **845.781.6701**

להודיעה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די
מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות
חזקו ואמצו אחוי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם
בכל פעם עצות להציל נפשיתם (על"ת מכתב ש"ג)